

Pocestnica, Benka Pulko, Življeniski potopis,

Misel o knjigi.

Undara studio, 2007, Ljubljana

»Ker ljudje napredujemo le, če se družimo z boljšimi od sebe, sem se odločila, da grem. Življenje brez službe je odlična zadeva. Ponudi ti čas, da najdeš boljše.«

Ste kdaj razmišljali, da bi vse poslali k vragu in se odpravili peš okrog sveta? Ali peš do Nordkapa? Do Salzburga? Peš na Triglav? Morda do Ljubljane? Ne? Kaj pa peš do Pivke? Tudi ne? Kaj pa peš do Tater? Pa do sosednjega vogala? Ne? Ne. Dandanes se je treba pripeljati in odpeljati do vrat trgovine, naložiti tisto, kar je potrebno in še več tistega, kar je nepotrebno in brž domov. Ker je treba skuhati in pomiti in pospraviti in kaj postoriti na vrtu, okoli hiše, pa pogledati dnevnik, opoldnevnik in kar je še tega. Ampak, da bi pa zares poslali vse k vragu in si kupili BMW motor, npr. 1200 kubični in kar odšli? In rekli: »Ti, Pepi, mene je poprimlu in grem okul sveta.« Da ne?? Kaj potem še čakate?!?. Nič lažjega ☺. Jah, ne moremo pa zdaj vsi v Guinnessovo knjigo rekordov, a ne?

Tako je namreč storila Bernardka. (Potem ko se ji je prikazala Marija ☺). Deklica, ki je dobila ime po najljubšem kakavu iz otroštva. Ki so jo zanimali moški že od nekdanj, ampak tisti pametni, postavni, iznajdljivi, komunikativni (obstajajo še? Benka, hejla, kje so?!? ☺). Dekle, ki doma ni smelo lenariti. Ki je brala knjižice, kot so Marinka potuje, Marinka na letalu, Marinka na ladji, Marinka na taborjenju. Ena redkih navdušenk nad vsem mogočim, tudi nad sesalcem. Pravzaprav gre za žensko, ki se zdi perfektna, ki ji nič ni težko in nad katero bdi sam angel varuh, bog, kdorkoli že. V njeno popolnost podvomiš. In si rečeš, zakaj bog daje enim vse, drugim nič. Ali je fora morda v zornih kotih in vogalih? Učenka, ki je imela, logično, same petice. Ki je dobila sestro in milijone drugih stvari takrat, ko si jih je zaželela. Ker je v to verjela. Ki je študirala biologijo in masažo in tu in v tujini. Zvezde so ji postavljene v posrečeno konstelacijo, kakor pravi sama. Poučevala je in se učila iz tujih izkušenj. Pisateljica in novinarka, ki trdi, da so dvomljivci nevarna človeška vrsta, ki se jih je najbolje dosledno izogibati, da vam ne uničijo sanj, ki jih sami niso nikoli imeli. Življenje je, po njenem, usmiljeno, če ti postreže s pravimi ljudmi ob pravem času. Da je sprememba v nas. In ko si nečesa res zaželiš, stremi vse stvarstvo k temu, da bi se ti sanje uresničile, povzema Coelho. Nekaj bo na tem, si pravim, med branjem njene knjige. Vmes pa potovanje v petih letih preko sedmih celin. Sama. Z motorjem. Benka. Ki slabo prenaša negativne spodbude in moške brez poguma. Zanj potovanje ni nič težje kot življenje doma. Edina razlika je v znanju, ki ga osvojiš. V dejstvu, da je treba biti daleč od doma vsak dan boljši. Začela je z Ameriko. Kjer mnogi živijo svoje sanje skozi druge in se veselijo življenja drugih bolj kot svojega (ma, se vam ne zdi, da je v naših krajih tudi tako??? ☺). Trdi, da je bog pameten, če te udari in stori to ob pravem času. Ženska padalka, fotografinja, potapljačka in še milijon drugih reči. Ki pravi, da česar ne veš, ne boli. Ki ima na dlani krmilo življenja. Južna Amerika. Med potjo piše dnevnik, članke, ureja mejle, popravlja motor, spoznava ljudi. In vse se ji zgodi

ravno takrat, kadar se mora zgoditi. Zanj je strah grozna stvar in zavora, ki nikoli ne zataji. Za strah si je treba vzeti čas in razmišljati. Na popotovanju je dojela, da ne gre razpravljati o varnosti s prestrašenimi, da ni pametno spraševati za smer onih, ki so vedno doma, in poslušati mnenja tistih, ki ga nimajo. Da se ni vredno bati tujih strahov. In da se vse slabo zgodi z namenom. Najboljše, kar ima Benka, so njeni občutki. Ki jih posluša, jim sledi. Ki trdi, da se imamo Slovenci veliko raje zunaj Slovenije. Da je prepozno včasih ravno pravi čas. Njeno življenje je en sam dopust, ker si vedno dopusti, da dela, kar jo veseli. (Ste sami zmožni živeti svoje življenje kot dopust? Ne recite mi, da se ne da 😊) Naključje ima prav nenavaden smisel za humor (s čimer se popolnoma strinjam). Pričakovanje je čudna reč, pri katerem se pripraviš lahko za nekaj, kar obstaja samo v tvojem svetu in z resničnostjo morda nima nič skupnega. Avstralija. Japonska. V severnoameriškem motorističnem žurnalizmu se je začel pojavljati izraz »Benkina sreča«. Antarktika. Nekaj receptov iz različnih koščkov sveta. Uporabnih. Če prideš do sestavin 😊. Avtorica, ki se je naučila, da so mladi moški potencialno najmanj ugodni ljudje. Nevarni zaradi nezrelih nazorov, ponorelih hormonov in neodkritega recepta, kako se zdravo dokazati. Zaveda se, da ga ni denarja, ki bi bil vreden več od veselja. Ki spoznava vseskozi, da človeška naumnost ne pozna meja. Tasmanija. Kjer se nauči, da s srebanjem ob jedi pomešaš dodatne molekule svežega zraka z jedjo, ki postane veliko okusnejša. Kambodža. Kjer ljudje nimajo odnosa do podarjenih stvari in jim ne more pomagati nihče. Ki ve, da se je nepotrebno kompliciranju najbolje izogniti in ne upoštevati tuje principe. Če bi se vsak menil zase, bi bil ta svet lepši in boljši, kakor je, pravi. In moški (sporoča moškim), ni potrebno, da se počutijo ogroženi, saj v nobeni od 75 prepotovanih držav ni videla moškega v podrejenem položaju. Če bi izbirala, kdo bi v življenju bila, bi izbrala dalajlamo. Tibet. Budizem. Ki spodbuja ljudi, da sledijo svojim občutkom, ki iščejo boga v sebi. Ki so človečni. Ki natanko vedo, da so globoka sreča, gromki smeh in nalezljivo veselje najkoristnejše verovanje. Vmes pa zgodba. Brez naključij. Zgodbe iz potovanj. Tu in tam morda površno zabeležene. Nenatančne. Še najbolj proti koncu knjige. Vendar napisane s humorjem. Ironijo. Z nekaj drobne samohvale. Ampak ja, dobra roba se menda sama hvali. Ali le vera v življenje? Kjer spoznate Iranke kot absolutne favorite (poleg Srbov) v gosotljubju. Kjer spoznate Izraelce kot nadute, zatežene in agresivne. Avtorica obelodanja tudi, kako Rdeči križ in druge človekoljubne organizacije delajo za lokalne velikaše, ki so nehumani in prispelo pomoč prodajajo. Pulkova trdi, da je dragocena, dolgoročna in koristna pomoč le znanje. Da je sreča sopotnica, ki jo potrebuješ do domačih vrat. Da je volja moč in da je ta moč v nas. Pocestnica, Slovenka leta, ki je v petih letih, kolikor je njeno potovanje okoli sveta trajalo na svojem »možu«, dokazala, da so tudi ženske »ljudje z jajci«. Pogumna, samovoljna, samozavestna. Morda za naše uokvirjeno dožemanje na trenutke preveč. Zanimivo branje. Uživajte v njem, ali pa si oglejte njeno spletno stran, ki jo ponuja v eni izmed zgodb: www.BenkaPulko.com. Morda se tudi sami nekega dne odločite za podobno potovanje. Kakorkoli že: prepotujte srečno vse svoje lahirinte. Ohiam do naslednič Patricia